

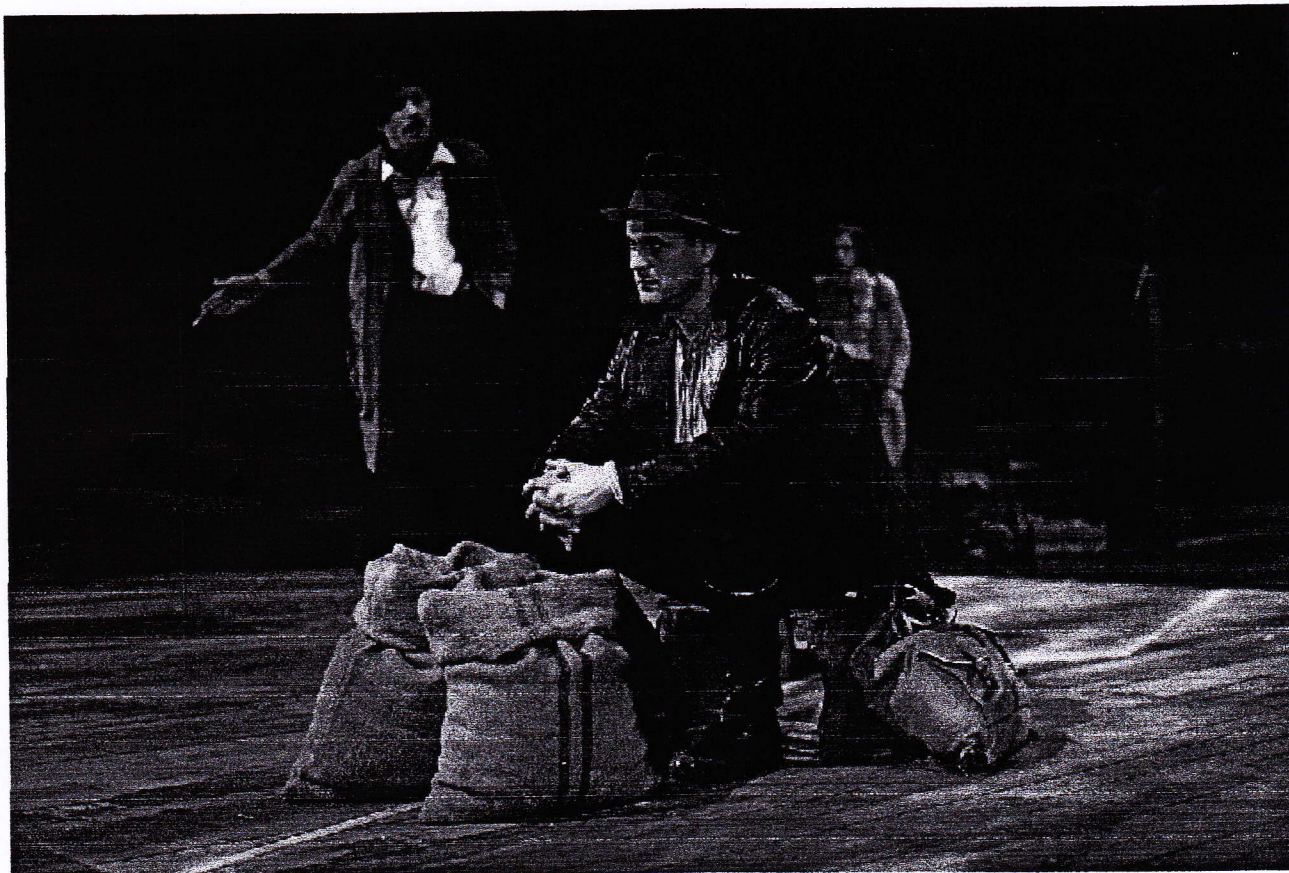
Az arany ára című színdarab Bereményi Géza Eldorádó című filmjének adaptációja. Az előadás most a komáromi Jókai Színház társulata és Bagó Bertalan rendező jóvoltából a Thália Színház Nagyszínpadára utazik a Határon Túli Magyar Színházak Szemléje keretében. A darabról az íróval, a Thália Színház igazgatójával, Bereményi Gézával beszélgettünk.

Milyen fogadtatása volt a darabnak Komáromban?

Nagyon melegen fogadták, az egy hónappal ezelőtti bemutató óta mindig teltházzal játsszák az ottani színházban. A harmadik előadás után a közönség állva tapsolt, a kritika pedig, amelyik nagyon szigorú az ottani színházzal, szintén elismerően nyilatkozott róla.

1998-ban a zalaegerszegi színházban az Ön rendezésében mutatták be Az arany árát. A budapesti közönség láthatta már a darabot?

Az elmúlt években Az arany ára több vidéki színházat is megjárt, Zalaegerszegen és Szatmárnémetiben az én rendezésemben mutatták be, de játszották Győrben, Miskolcon, Pécsen, Budapesten pedig a Bárka színház műsorán szerepelt.

Íróként mennyire szólhat bele a darab rendezésébe? Egyáltalán: bele kell szólnia egy írónak a saját darabja rendezésébe?

Nem. Én egyáltalán nem szóltam bele, és ennek a rendezők nagyon örültek. A saját magam által rendezett darabban véghezvittem egy nagy változtatást, ezt a második verziót játsszák most is, de azt gondolom, hogy a rendezőknek szabad kezet kell kapniuk.

Az arany árának alapját az Eldorádó című film adja, amit 1988-ban mutattak be. Mit gondol, miért nyúlnak a rendezők még 25 évvel ez után is ehhez a témához?

Az igazsághoz tartozik, hogy az Eldorádó alapja egy novellám volt, vagyis maga a téma még régebbi. Tulajdonképpen Az arany ára egy novella alapján készült filmből adaptált színdarab. A rendezők pedig talán azért szeretik, mert a helyszín remekül megvalósítható a színházban. A történet egy piacon játszódik, ami nagyon jó színpadi környezetet teremt, minden megvásárolható, minden eladó, mindenre lehet alkudni, akárcsak az életben. A nézők, a rendezők és a színészek pedig mindig felismernek valakit a darabban a saját, valódi életükből.

A darab olyan egyetemes problémákat is felvet, mint az Istennel való hadakozás, a pénz és hatalom kérdése, a helyszín azonban Budapest, és a magyar történelem alakulása nagy hatással van a szereplők életére. Egy külföldi számára is befogadható ez a történet, vagy magyarnak kell lenni ahhoz, hogy minden ízében megértsük?

Külföldön még nem mutatták be, így nem tudom, ott milyen sikere lenne, de azt gondolom, az egyetemes problémák miatt ott is érdekesnek találnák. Ugyanakkor tagadhatatlanul van valami magyar ebben a történetben, amiről viszont nem hiszem, hogy baj lenne, és talán még külföldön is csak érdekesebbé tenné. Például egyetlen más nemzet fia sem hal meg úgy, mint a kereskedő.